

Scénář - ZŠ Moskevská Kladno - Jindřiška Čermáková

Jindřiška Čermáková se narodila v roce 1939 a celý život zasvětila učitelství. Učitelkou však vůbec být nemusela. I když měla výborné známky, na gymnázium ji na začátku 50. let nevzali. Otec ale naštěstí potkal svého bývalého podřízeného, kterému se svěřil.

“Ale soudruhu Beneši! Ty nevíš, kam máš jít, když máš nějaký takovýhle potíže?” No tak náš otec říkal: „Já jsem na něj koukal jako trouba, říkám: „No nevím, kam bych jako měl jít? Že holku nevzali na školu.” A on říká: “Strana! Strana ti pomůže, soudruhu Beneši! “

Na vysněnou školu ji tedy nakonec přijali a pak pokračovala na vysokou školu pedagogickou. O pár let později potkala svého budoucího muže. A se smíchem vzpomíná, jak je na tanečních dali dohromady jejich přátelé.

(smích) „No hele, byli jsme v podstatě jaksi bych řekla dohozená známost. A začali jsme spolu chodit, ale ono to bylo velice krátké, děvčata, protože tohle bylo někdy v zimě, v lednu v únoru, no a začátkem července jsme měli svatbu.”

V srpnu 1968 byly staršímu synovi dva roky a rodina se zabydlovala v pražském bytě. Ráno 21. srpna její muž odešel do práce, ze které jí volal a vyprávěl o tancích na Příkopěch.

“A teď, že ty lidi na ně hrozili a bouchali do těch tanků. Říká, já jsem si řek, lidi, vy nevíte, co děláte, kdyby ten jeden mu ruply nervy a pustil to do vás, tak vás tady postřílí na fleku třeba padesát.”

Protože jako mladá začínající učitelka vstoupila Jindřiška Čermáková do KSČ, musela po srpnových událostech absolvovat prověrky. Řekla nám, že v životě tak nebrečela, jako tam. Poslali ji domů, že se jí ozvou.

“No a poslali mi vyrozumění v tom smyslu, tenkrát bylo, buď vás vyloučili, to byl jako průšvih, nebo mohl být. Nebo vás vyškrtili. Takže mě vyškrtili, což znamenalo, že když se budu od teď dobře chovat, tak oni se mi za pár let ozvou a dají mi nějaký úkoly a umožní mi znovu vstup do KSČ. No a já jsem si řekla: To víte, už tůůůdle. Nikdy v životě už s vámi nechci mít nic společného. Protože nevěřím vám už ani nos mezi očima.”

Vyprávění Jindřiška Čermáková alias Inda, zakončila tím, abychom nevěřili všemu, co se říká a snažili se získané informace ověřovat. Jako vášnivá čtenářka nám nezapomněla klást na srdce, ať hodně čteme.